

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/36/2023
Identifikačné číslo spisu:	6817010406
Dátum vydania rozhodnutia:	09.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6817010406.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozsudku konanom 9. augusta 2023 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému I. S. L. K. R. O. T. M. E. W. pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 286 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 245 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. novembra 2022, sp. zn. 3Tos/87/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 2 Trestného poriadku bol uznesením Okresného súdu Revúca z 26. septembra 2022, sp. zn. 1T/103/2017 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. novembra 2022, sp. zn. 3Tos/87/2022 ako aj v konaní, ktoré rozhodnutiám predchádzalo

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 52 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, § 419 ods. 1 Trestného poriadku a § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku
v neprospech obvineného I. S..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa z r u š u j ú uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. novembra 2022, sp. zn. 3Tos/87/2022 a uznesenie Okresného súdu Revúca z 26. septembra 2022, sp. zn. 1T/103/2017, ako aj ďalšie rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odôvodnenie

Samosudca Okresného súdu Revúca (ďalej len „súd I. stupňa“) uznesením z 26. septembra 2022, sp.

zn. 1T/103/2017 rozhodol, že podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 419 ods. 1 Trestného poriadku sa obvinený I. S. (ďalej len „obvinený“) v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, ktorý mu bol uložený rozsudkom súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017, právoplatným 25. októbra 2017 neosvedčil, pretože počas plynutia skúšobnej doby (t. j. 21. júna 2021) spáchal prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d), písm. j) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo bol odsúdený rozsudkom súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatným 1. decembra 2021 a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov uložený rozsudkom súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017, právoplatným 25. októbra 2017 vykoná. Podľa § 52 ods. 5 Trestného zákona a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil súd I. stupňa obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „sťažnostný súd“) rozhodujúc na podklade sťažnosti podanej obvineným rozhodol uznesením zo 16. novembra 2022, sp. zn. 3Tos/87/2022 tak, že jeho sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Proti uzneseniu sťažnostného súdu, označeného v predchádzajúcom odseku, ako aj postupu, ktorý tomuto rozhodnutiu predchádzal podal dovolanie doručené súdu I. stupňa 22. februára 2023 na podnet družky obvineného K. J., zastúpenej obhajkyňou JUDr. Janou Ježíkovou, advokátkou v Revúcej, minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“), a to s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku, pretože má za to, že uznesením sťažnostného súdu zo 16. novembra 2022, sp. zn. 3Tos/87/2022 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a § 52 ods. 1 Trestného zákona v neprospech obvineného.

Minister spravodlivosti odôvodnil svoje dovolanie tým, že v posudzovanej trestnej veci neexistuje podklad pre rozhodnutie o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pretože 30. novembra 2022 bola uznesením súdu I. stupňa, sp. zn. 2Nt/17/2022, v spojení s uznesením sťažnostného súdu z 12. januára 2023, sp. zn. 4Tos/143/2022 podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku povolená obnova konania vedeného na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 (odsúdenie obvineného pre skutok spáchaný v skúšobnej dobe).

Obvinený bol rozsudkom súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017, uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia spolupáchateľstvom podľa § 20, § 286 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a z prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe spáchanom 16. marca 2017. Súd I. stupňa podľa § 286 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a pri zistení príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obvinenému podmienne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu určil v trvaní 5 rokov. Zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona obvinenému určil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Súd I. stupňa súčasne zrušil výrok o treste uloženého obvinenému trestným rozkazom súdu I. stupňa z 13. marca 2017, sp. zn. 2T/26/2017, právoplatným 4. apríla 2017, ktorým mu bol podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorý bol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v

skúšobnej dobe s jej určením podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 36 mesiacov a podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona bola pri probačnom dohľade určená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Súd I. stupňa uznesením z 24. apríla 2018, sp. zn. 1T/103/2017, právoplatným 12. mája 2018, započítal obvinenému podľa § 51 ods. 7 Trestného zákona s použitím § 414 ods. 1 Trestného poriadku skúšobnú dobu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom od 5. apríla 2017 do 25. októbra 2017, t. j. skúšobná doba mala plynúť do 5. apríla 2022.

Rozsudkom súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatným 1. decembra 2021, bol obvinený uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d), písm. j) Trestného zákona a na § 140 písm. b) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe spáchanom 21. júna 2021. Súd I. stupňa uložil obvinenému podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Uznesením zo 6. decembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, započítal súd I. stupňa podľa § 414 ods. 1 Trestného poriadku a § 45 ods. 1 Trestného zákona do trestu odňatia slobody, uloženého rozsudkom súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatným 1. decembra 2021, väzbu od 22. júna 2021 do 6. decembra 2021. Výkon trestu bol obvinenému nariadený 6. decembra 2021.

Obvinený podal 22. mája 2022 návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021, ktorý súd I. stupňa uznesením z 15. augusta 2022, sp. zn. 2Nt/17/2022, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 394 Trestného poriadku, zamietol.

Na súde I. stupňa sa 26. septembra 2022 konalo verejné zasadnutie v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/103/2017, ktorého predmetom bolo rozhodnutie o premene podmieneného odsúdenia obvineného. Obhajkyňa obvineného uviedla, že proti uzneseniu súdu I. stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci pod sp. zn. 1T/79/2021, podali sťažnosť o ktorej sťažnostný súd doposiaľ nerozhodol. Navrhla preto odročiť verejné zasadnutie a počkať do právoplatného rozhodnutia o návrhu na povolenie obnovy konania, pretože to má zásadný vplyv na rozhodnutie v tejto veci (1T/103/2017). Súd I. stupňa na predmetnom verejnom zasadnutí rozhodol podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 419 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obvinený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a súhrnný trest odňatia slobody uložený rozsudkom súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017, právoplatný 25. októbra 2017, vo výmere 36 mesiacov vykoná. Svoj rozhodnutie odôvodnil tým, že hoci obvinený podal návrh na povolenie obnovy konania vo veci 1T/79/2021, tento bol zamietnutý, i keď doposiaľ neprávoplatne. Je preto nutné vychádzať z jeho právoplatného odsúdenia v tejto veci. Proti predmetnému uzneseniu zahlásila obhajkyňa obvineného priamo na verejnom zasadnutí sťažnosť.

Sťažnostný súd uznesením z 27. septembra, sp. zn. 4Tos/103/2022, rozhodol o sťažnosti obvineného proti uzneseniu súdu I. stupňa z 15. augusta 2022, sp. zn. 2Nt/17/2022 o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021, tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uznesenie súdu I. stupňa z 15. augusta 2022, sp. zn. 2Nt/17/2022 zrušil, a súdu I. stupňa uložil povinnosť vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Avšak sťažnostný súd uznesením zo 16. novembra 2022, sp. zn. 3Tos/87/2022 sťažnosť obvineného proti uzneseniu súdu I. stupňa z 29. septembra 2022, sp. zn. 1T/103/2017 o jeho nesvedčení sa v

skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia zamietol.

Obvinený má za to, že rozhodnutie súdu I. stupňa o jeho neosvedčení sa a výkon uloženého trestu bolo predčasné. Vo výkone pôvodne uloženého trestu je už 16 mesiacov.

Napokon súd I. stupňa uznesením z 30. novembra 2022, sp. zn. 2Nd/17/2022 rozhodol podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku tak, že povolil obnovu konania u obvineného v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 a podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatný 1. decembra 2021, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 403 Trestného poriadku obvineného nevzal do väzby a právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania bol obvinený ihneď prepustený na slobodu.

Súd I. stupňa 19. decembra 2022 nariadil výkon trestu obvinenému vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/103/2017, v rámci ktorej bolo rozhodnuté o nesvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za skutok spáchaný vo veci 1T/79/2021, teda v trestnej veci v ktorej bola povolená obnova konania (v tom čase neprávoplatne).

Sťažnostný súd na podklade sťažnosti prokurátora proti uzneseniu súdu I. stupňa z 30. novembra 2022, sp. zn. 2Nd/17/2022 o povolení obnovy konania v trestnej veci proti obvinenému vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie súdu I. stupňa z 30. novembra 2022, sp. zn. 2Nd/17/2022 a sám rozhodol tak, že podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania v trestnej veci proti obvinenému vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 a podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatný 1. decembra 2021 vo výroku o vine a treste vo vzťahu k obvinenému, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 403 Trestného poriadku nevzal obvineného do väzby a tak bol právoplatnosťou tohto rozhodnutia ihneď prepustený na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021.

Dňa 12. januára 2023 nastúpil obvinený na výkon premeneného podmieneného trestu odňatia slobody vo veci 1T/103/2017.

Minister spravodlivosti poukázal na to, že na výkon väzby a nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktoré obvinený vykonával od 22. júna 2021 do 12. januára 2023 v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021, sa vzťahovala právna úprava poslednej vety ustanovenia § 51 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorej skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby (doplnené do Trestného zákona zákonom č. 321/2018 účinným od 1. januára 2019). Z uvedeného vyplýva, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia v namietanej trestnej veci pod sp. zn. 1T/103/2017 neplynula počas výkonu väzby a trestu od 22. júna 2021 do 12. januára 2023 (t. j. 1 rok, 6 mesiacov a 3 týždne). Skúšobná doba teda plynie od 5. apríla 2017 (rozsudkom súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017, právoplatný 25. októbra 2017, bola určená skúšobná doba obvinenému na 5 rokov, zároveň bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu súdu I. stupňa z 13. marca 2017, sp. zn. 2T/26/2017, právoplatný 4. apríla 2017, ktorým bola určená obvinenému skúšobná doba na 36 mesiacov) do 26. októbra 2023 (neplynutie skúšobnej doby počas výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody - 1 rok, 6 mesiacov a 3 týždne).

Minister spravodlivosti v dovolaní poukázal na povinnosť súdu, pokiaľ sú na to splnené podmienky, urobiť rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom podľa § 52 ods. 2 Trestného zákona v lehote do 1 roka od uplynutia skúšobnej doby bez toho, že by mal obvinený na tom vinu, inak sa má za to, že sa obvinený osvedčil. Lehota povinnosti súdu rozhodnúť do 2 rokov od uplynutia skúšobnej doby podľa § 52 ods. 3 Trestného zákona je určená pre prípad, kedy je proti obvinenému vedené v tejto lehote (t. j. po uplynutí skúšobnej doby) trestné

stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe. Takýto postup je možný iba ak nebolo možné bez ohľadu na prebiehajúce trestné stíhanie rozhodnúť o neosvedčení už v lehote podľa § 52 ods. 2 Trestného zákona z iného dôvodu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tdo/95/2021).

O neosvedčení sa obvineného rozhodovali sudy počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona a ich rozhodnutia boli odôvodnené s poukázaním na rozsudok súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021. Z vyššie uvedeného však vyplýva, že súd I. stupňa a sťažnostný súd mali priestor rozhodnúť aj podľa § 52 ods. 2 Trestného zákona do 26. októbra 2024 a v prípade, ak by nebolo právoplatne rozhodnuté vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/79/2021 o skutku spáchanom 21. júna 2021 do 1 roka od uplynutia skúšobnej doby, stále mali možnosť rozhodnúť o osvedčení, resp. neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia podľa § 52 ods. 3 Trestného zákona, t. j. do 26. októbra 2025. Minister spravodlivosti uviedol, že takáto lehota (2 rokov) je síce výnimočným ustanovením, ktoré súd aplikuje iba ak nebolo možné o premene rozhodnúť už v lehote 1 roka od uplynutia skúšobnej doby bez viny odsúdeného, avšak v prípade obvineného ide o výnimočný prípad, pretože bola povolená obnova konania práve v trestnej veci, ktorá sa týka skutku, ktorý mal obvinený spáchať v skúšobnej dobe.

Trestný zákon umožňuje v priebehu skúšobnej doby rozhodnúť buď nariadením výkonu trestu alebo primeraným predĺžením skúšobnej doby, ak je to prípustné v zmysle ustanovení Trestného zákona. Súd I. stupňa tak nie je povinný čakať kým uplynie skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, avšak v predmetnej trestnej veci neexistuje podklad na rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia z dôvodu povolenia obnovy konania za skutok spáchaný v skúšobnej dobe. Minister spravodlivosti v tejto súvislosti poukázal na R 7/1987, podľa ktorého v zmysle § 60 ods. 1 Trestného zákona nemožno rozhodnúť, že podmiennečne odsúdený trest odňatia slobody vykoná len na základe zistenia, že je stíhaný za trestnú činnosť, ktorú mal spáchať v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Súd je povinný počkať na ukončenie daného trestného stíhania, pokiaľ neexistujú iné dôvody na rozhodnutie o vykonaní podmiennečne odloženého trestu (primerane aj R 71/1999-II).

V trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/103/3031 bol podľa Trestného zákona priestor na rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia či už podľa § 52 ods. 2 Trestného zákona, alebo podľa § 52 ods. 3 Trestného zákona. Rozhodnutie o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe a o vykonaní uloženého trestu bolo predčasné, sudy mohli počkať na právoplatné rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021.

Obvinený sa od 12. januára 2023 nachádza vo výkone trestu odňatia slobody vo veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/103/2017. Vzhľadom k tomu, že výkon trestu odňatia slobody je najzávažnejším zásahom do osobného a rodinného života nie len obvineného, rozhodol minister spravodlivosti sám podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku a prerušil výkon namietaného rozhodnutia.

S poukazom na uvedené minister spravodlivosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením sťažnostného súdu zo 16. novembra 2022, sp. zn. 3Tos/87/2022, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a § 52 ods. 1 Trestného zákona v neprospech obvineného. Následne aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie sťažnostného súdu, ako aj uznesenie súdu I. stupňa z 26. septembra 2022, sp. zn. 1T/103/2017 zrušil, a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sťažnostnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca (ďalej len „prokurátor“) sa k podanému dovolaniu vyjadril v podaní doručenom súdu I. stupňa 10. marca 2023 tak, že sa s obsahom dovolania ministra spravodlivosti stotožňuje, pretože v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/103/2017, pre vyslovenie osvedčenia, resp. neosvedčenia sa obvineného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia,

už neexistuje podklad a to z dôvodu povolenia obnovy konania za skutok spáchaný v skúšobnej dobe. Rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a vykonaní uloženého trestu bolo predčasné, súd I. stupňa ako aj odvolací súd mali počkať na právoplatné rozhodnutie o návrhu obvineného na povolenie obnovy konania.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním ministra spravodlivosti a vyjadrením prokurátora predložený dovolaciemu súdu na rozhodnutie 5. mája 2023.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že bolo podané ministrom spravodlivosti ako oprávnenou osobou na základe podnetu družky obvineného (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 371 ods. 2 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a spĺňa obligatórne obsahové náležitosti podľa § 374 Trestného poriadku.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania ministra spravodlivosti, predmetné dovolanie vecne preskúmal a zistil, že je dôvodné, pretože súd I. stupňa rozhodol o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe a nariadil výkon trestu odňatia slobody z dôvodu, že obvinený počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom spáchal trestný čin, v rámci ktorého však bola na návrh obvineného povolená obnova konania a rozhodnutia o odsúdení obvineného boli zrušené. V zmysle uvedeného tak neexistuje podklad pre rozhodnutie o nesvedčení sa obvineného a rozhodnutím súdu I. stupňa, ako i rozhodnutím sťažnostného súdu, došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, na základe čoho je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku.

V tejto súvislosti dovolací súd upriamuje pozornosť na nasledovné skutočnosti vyplývajúce zo súdneho spisu:

Obvinený bol v prejednávanej trestnej veci rozsudkom súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017 uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia spolupáchateľstvom podľa § 20, § 286 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a z prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe spáchanom 16. marca 2017. Súd I. stupňa podľa § 286 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obvinenému podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu určil v trvaní 5 rokov. Zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona obvinenému určil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Súd I. stupňa súčasne zrušil výrok o treste uloženého obvinenému trestným rozkazom súdu I. stupňa z 13. marca 2017, sp. zn. 2T/26/2017, právoplatným 4. apríla 2017, ktorým mu bol podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorý bol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, s jej určením podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 36 mesiacov a podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona bola pri probačnom dohľade určená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu (č. l. 165 - 168). Obvinený sa hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, vysvetlení jeho významu a poučení o opravnom prostriedku vyjadril, že sa vzdáva práva podať odvolanie a zároveň nesúhlasí, aby odvolanie podala v jeho prospech iná oprávnená osoba (č. l. 164).

Podľa § 51 ods. 2 veta druhá Trestného poriadku skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017 tak nadobudol právoplatnosť 25. októbra 2017 a v zmysle § 51 ods. 2 veta druhá Trestného poriadku začala plynúť obvinenému skúšobná doba podmieneného odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom 26. októbra 2017.

Podľa § 51 ods. 7 Trestného poriadku skúšobná doba, ktorá už uplynula, sa započítava do skúšobnej doby, ktorá bola určená pri uložení nového probačného dohľadu uloženého za ten istý skutok, alebo do skúšobnej doby určenej pri uložení súhrnného trestu alebo spoločného trestu.

Súd I. stupňa uznesením z 24. apríla 2018, sp. zn. 1T/103/2017, právoplatným 12. mája 2018 započítal obvinenému podľa § 51 ods. 7 Trestného zákona s použitím § 414 ods. 1 Trestného poriadku skúšobnú dobu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom od 5. apríla 2017 do 25. októbra 2017 (č. l. 189 - 190), ktorý mu bol uložený trestným rozkazom súdu I. stupňa z 13. marca 2017, právoplatným 4. apríla 2017 a ktorého výrok o treste súdu I. stupňa rozsudkom z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017 zrušil. Začiatok plynutia skúšobnej doby sa tak obvinenému posunul na jej plynutie od 5. apríla 2017.

Počas plynutia skúšobnej doby bol obvinený rozsudkom súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatným 1. decembra 2021, uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d), písm. j) Trestného zákona a na § 140 písm. b) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe spáchanom 21. júna 2021. Súd I. stupňa uložil obvinenému podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia (č. l. 237 - 240).

V trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021, podal obvinený 23. mája 2022 návrh na povolenie obnovy konania, ktorý súd I. stupňa uznesením z 15. augusta 2022, sp. zn. 2Nt/17/2022, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 394 Trestného poriadku zamietol (č. l. 309 - 312).

Súd I. stupňa následne 26. septembra 2022 vykonal verejné zasadnutie v trestnej veci proti obvinenému pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia spolupáchateľstvom podľa § 20, § 286 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona, vedenom pod sp. zn. 1T/103/2017, ktorého predmetom bolo rozhodnúť o premene podmieneného odkladu trestu (č. l. 306 - 308). Na verejnom zasadnutí predstúpila obhajkyňa obvineného a uviedla, že proti uzneseniu súdu I. stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci pod sp. zn. 1T/79/2021, podali sťažnosť, o ktorej sťažnostný súd doposiaľ nerozhodol. Navrhla preto odročiť verejné zasadnutie a počkať do právoplatného rozhodnutia o návrhu na povolenie obnovy konania, pretože to má zásadný vplyv na rozhodnutie v tejto veci. Súd I. stupňa na predmetnom verejnom zasadnutí rozhodol uznesením podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 419 ods. 1 Trestného poriadku, že obvinený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a súhrnný trest odňatia slobody uložený rozsudkom súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017, právoplatný 25. októbra 2017 vo výmere 36 mesiacov vykoná.

Po vyhlásení predmetného uznesenia, uvedení podstatných dôvodov a poučení o opravných

prostriedkoch súdom I. stupňa, sa obhajkyňa priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí vyjadrila tak, že podáva sťažnosť (č. l. 308).

Súd I. stupňa predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že v prípade obvineného nemožno hovoriť o vedení riadneho života, keďže sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom dopustil trestného činu (v trestnej veci pod sp. zn. 1T/79/2021), čo je prekážkou aby sa mohlo u neho konštatovať osvedčenie sa. Ku skutočnosti, že obvinený v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021, právoplatne skončenej 1. decembra 2021 (trestný čin spáchaný obvineným počas plynutia skúšobnej doby), podal žiadosť o obnovu konania uviedol, že táto bola uznesením súdom I. stupňa z 15. augusta 2022, sp. zn. 2Ndt/17/2022 zamietnutá a o sťažnosti obvineného proti predmetnému rozhodnutiu doposiaľ rozhodnuté nebolo. Súd I. stupňa poukázal na to, že hoci nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté o návrhu obvineného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021, je nutné vychádzať z právoplatného odsúdenia v predmetnej trestnej veci, pretože k zrušeniu tohto rozhodnutia doposiaľ, ani na základe mimoriadneho opravného prostriedku, nedošlo (č. l. 313 - 316).

Následne sťažnostný súd rozhodol o sťažnosti obvineného proti uzneseniu súdu I. stupňa z 15. augusta 2022, sp. zn. 2Ndt/17/2022 o zamietnutí jeho návrhu o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 tak, že uznesením z 27. septembra 2022, sp. zn. 4Tos/103/2022 rozhodol o sťažnosti obvineného proti uzneseniu súdu I. stupňa z 15. augusta 2022, sp. zn. 2Ndt/17/2022 o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uznesenie súdu I. stupňa z 15. augusta 2022, sp. zn. 2Ndt/17/2022, zrušil a súdu I. stupňa uložil povinnosť vo veci znovu konať a rozhodnúť (č. l. 320 - 321).

Napriek tomu, že bolo sťažnostným súdom 27. septembra 2022 rozhodnutie súdu I. stupňa o zamietnutí návrhu obvineného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 zrušené a súd I. stupňa mal opätovne konať a rozhodnúť, sťažnostný súd uznesením zo 16. novembra 2022, sp. zn. 3Tos/87/2022 sťažnosť obvineného proti uzneseniu súdu I. stupňa z 29. septembra 2022, sp. zn. 1T/103/2017 o jeho nesvedčení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol (č. l. 326 - 328).

Svoje rozhodnutie sťažnostný súd odôvodnil tým, že je nepochybné, že odsúdený počas určenej skúšobnej doby nevedol riadny život a nevážil si dobrodine zákona (podmienené odloženie výkonu trestu odňatia slobody), keďže sa počas jej plynutia napriek hrozbe nariadenia nepodmieneného trestu odňatia slobody dopustil ďalšieho trestného činu. Ďalšie právoplatné odsúdenie v skúšobnej dobe je dôkazom, že podmienené odsúdenie s probačným dohľadom nesplnilo svoj účel a nevedlo k jeho náprave. Odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 52 ods. 1 Trestného zákona. K podanému návrhu na povolenie obnovy konania uviedol, že to samo o sebe v zmysle Trestného poriadku nie je dôvodom na odklad rozhodnutia v zmysle § 52 ods. 1 Trestného poriadku, pretože k zrušeniu rozsudku, ani na základe mimoriadneho opravného prostriedku, doposiaľ nedošlo.

Súd I. stupňa 19. decembra 2022 nariadil výkon trestu obvinenému vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/103/2017, v rámci ktorej bolo rozhodnuté o nesvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za skutok spáchaný vo veci 1T/79/2021 (č. l. 330).

Dovolací súd po preštudovaní spisu urobil dopyt na súde I. stupňa aby zistil, v akom štádiu je konanie vedené pod sp. zn. 2 Nt/17/2022 o návrhu obvineného na povolenie obnovy konania vedeného na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021.

Dňa 7. júla 2023 súd I. stupňa zaslal dovolaciemu súdu svoje uznesenie z 30. novembra 2022, sp. zn. 2Nd/17/2022, ktorým rozhodol podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku tak, že povolil obnovu konania u obvineného v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 a podľa § 400 ods. 1

Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatný 1. decembra 2021, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 403 Trestného poriadku obvineného nevzal do väzby a právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania obvineného ihneď prepustil na slobodu.

Proti predmetnému uzneseniu súdu I. stupňa podal prokurátor sťažnosť, o ktorej sťažnostný súd rozhodol uznesením z 12. januára 2023, sp. zn. 4Tos/103/2022, právoplatný 12. januára 2023, ktoré zaslal súd I. stupňa dovolaciemu súdu 10. júla 2023. Sťažnostný súd rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie súdu I. stupňa z 30. novembra 2022, sp. zn. 2Nd/17/2022 a sám rozhodol podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku a obnovu konania v trestnej veci proti obvinenému vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 povolil a podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatný 1. decembra 2021 vo výroku o vine a treste vo vzťahu k obvinenému, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 403 Trestného poriadku nevzal obvineného do väzby a tak bol právoplatnosťou tohto rozhodnutia ihneď prepustený na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021.

V trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 sa 5. júna 2023 uskutočnilo hlavné pojednávanie, ktoré bolo z objektívnych príčin odročené na neurčito, t. j. doposiaľ nebolo vo veci rozhodnuté.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- b) uložiť doteraz neuложенé primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 52 ods. 2 Trestného zákona, ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by na tom mal odsúdený vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 52 ods. 3 Trestného zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Súd I. stupňa rozhodoval o neosvedčení sa obvineného počas plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona a rozhodnutie odôvodnil právoplatným odsúdením obvineného rozsudkom súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021, právoplatný 1. decembra 2021, za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe, t. j. 21. júna 2021. Uvedené rozhodnutie následne potvrdil aj sťažnostný súd. Z vyššie uvedených skutočností však vyplýva, že predmetné uznesenie súdu I. stupňa, na podklade ktorého bol obvinený odsúdený za skutok spáchaný v skúšobnej dobe, bolo uznesením sťažnostného súdu z 12. januára 2023, sp. zn. 4Tos/103/2022, zrušené vo výroku o vine a treste vo vzťahu k obvinenému, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/79/2021 bola povolená obnova konania.

Podľa § 382a Trestného poriadku dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní,

ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod odiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Dovolací súd na podklade už vyššie uvedenej argumentácie, aplikujúc citované zákonné ustanovenia, pri konštatovaní porušenia zákona súdom I. stupňa vo vyššie uvedených ustanoveniach, a tým aj naplnenia dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Trestného poriadku, považoval za nevyhnutné zrušiť obe uznesenia (sťažnostného súdu a súdu I. stupňa), pretože stratili podklad, na ktorom bolo neosvedčenie sa obvineného založené, t. j. právoplatné odsúdenie za skutok spáchaný v skúšobnej dobe (na základe rozsudku súdu I. stupňa z 15. novembra 2021, sp. zn. 1T/79/2021), ktoré bolo zrušené a bola povolená obnova tohto konania (uznesenie sťažnostného z 12. januára 2023, sp. zn. 4Tos/103/2022). Dovolací súd súčasne zrušil aj ďalšie rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce, ktoré vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Dovolací súd pritom neprikázal súdu I. stupňa ďalej vo veci konať a rozhodnúť v otázke osvedčenia, resp. neosvedčenia obvineného v skúšobnej dobe určenej rozsudkom súdu I. stupňa z 25. októbra 2017, sp. zn. 1T/103/2017, pretože je potrebné, aby súd I. stupňa počkal do uplynutia predmetnej skúšobnej doby, a to s prihliadnutím na dátum jej uplynutia s ohľadom na uznesenie súdu I. stupňa z 24. apríla 2018, sp. zn. 1T/103/2017, právoplatným 12. mája 2018, ktorým bola obvinenému započítaná skúšobná doba podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom obvinenému uloženého trestným rozkazom súdu I. stupňa z 13. marca 2017, sp. zn. 2T/26/2017, právoplatného 4. apríla 2017 (t. j. doba od 5. apríla 2017 do 25. októbra 2017) v zmysle ustanovenia § 51 ods. 7 Trestného zákona, ako aj s časom, ktorý obvinený strávil vo väzbe, prípadne vo výkone trestu odňatia slobody v zmysle § 51 ods. 2 veta štvrtá Trestného zákona. Prípadne aby súd I. stupňa počkal na právoplatné rozhodnutie vo veci vedenej proti obvinenému na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/79/2021 (po povolení obnovy konania).

Obvinený S. sa v čase rozhodovania dovolacieho súdu nachádzal na slobode, pretože z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom sa vo veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/103/2017 od 12. januára 2023 nachádzal, bol príkazom ministra spravodlivosti zo 17. februára 2023, sp. zn. 12282/2023/61/245, prepustený na slobodu, keďže podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku bol prerušený výkon rozhodnutia, proti ktorému podal dovolanie (č. l. 359 súdneho spisu).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.